

Side. — Maa jeg maatte endnu gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling), som ytrede, at der ikke var nogen Grund til at frygte for, at de nu forelagte Lovforslag angaaende en Dampfærge over Storebelt og over Farvandet imellem Falslev og Sjælland ikke skulde blive vedtagne her i Thinget, naar disse Forslag gik igjennem. Hertil maa jeg bemærke, at dette har jeg i det Hele taget ikke sigtet til. Jeg har nemlig slet ikke tænkt paa disse to forelagte Lovforslag; jeg har tænkt paa de ikke saa ganske saa Udvidelser af de sjællandske Jernbaner, som have været tilsigtede, men som have maattet vente i en overordentlig lang Tid, fordi Regjeringen ikke har villet tage sig af dem, og hvad særlig Dampfærgeforbindelsen over Storebelt angaar, da tillader jeg mig at betragte denne Forbindelse ikke som et sjællandsk Anliggende, men som et almindeligt dansk Anliggende. Denne Dampfærgeforbindelse kan ikke alene regnes Anlægene paa denne Side af Storebelt tilgode. Jeg for mit Vedkommende er ikke imod Baneanlæg i Fyn og Sjælland, men jeg er imod, at de samme Regjeringer, som fremme Baneanlæg i Fyn og Sjælland i saa stort et Omfang, som den nuværende Regjering har gjort — og alle de Regjeringer, som vi have haft i de senere Aar, have jo væsentlig staaet paa det samme Standpunkt, som den nuværende Regjering staaer paa — hver Gang der har været Tale om et større eller mindre Anlæg Øst for Storebelt, have sagt: Vi give ikke en eneste Øre af Statskassen dertil. Man har ikke villet yde det mindste Offer fra Statskassens Side hertil, medens man har anvendt Millioner paa den anden Side af Storebelt. Det er denne Uretfærdighed fra Regjeringens Side, som jeg klager over, og da Regjeringen endnu ikke har gjort noget væsentligt Skridt til at komme bort derfra, medens den endnu i dette Dieblit er beredt til at belejre Statskassen med en Udgift paa flere Aar, som vil gjøre det vanskeligt at offre Penge til de Anlæg paa Sjælland, som have maattet vente saa længe, saa ligger deri en yderligere Aarsag for mig til at stemme imod disse Forslag.

Winther: Paastanden om Foræringen til Ministeriet kommer nu atter frem. Det forekommer mig, at, dersom Regjeringen havde fremsat dette Lovforslag, og man saa af den Grund gik ind derpaa, kunde Mogle, som vilde opfatte det saaledes, have en Slags Berettigelse til at kalde det saaledes. Men naar der er Medlemmer her i Thinget, som have den Mening, at i eller andet Foretagende bør gjøres, skulde de saa lade være at fremkomme med deres Forslag, fordi Forslaget muligvis kunde være Regjeringen behageligt — det synes mig er at drive det for vidt i sin Oppo-

sition mod Regjeringen. Naar det ærede Medlem dernæst har klaget over, at man ikke gjorde Noget for Sjælland, vil jeg spørge: Er der nogensinde gjort et saa storartet Skridt til Fordel for Sjælland som ved Kjøbet af de sjællandske Baner? Hvorfor er der ikke tidligere af Regjeringen foretaget Udvidelse af Banenettet paa Sjælland? Det var, fordi der var et Selskab, som raadede over Banenettet. Man maatte afvente, at Banerne paa Sjælland i det Hele taget kom ind under Regjeringens Styrelse; men efterat det er slet, have vi mulig gjort det, at der kan ske Udvidelse af Banerne her paa Sjælland, og jeg for mit Vedkommende, hvis jeg skulde være i Thinget, naar saadanne Forslag kom frem, skal ikke holde mig tilbage fra at stemme for ethvert fornuftigt Forslag om Udvidelse af Banerne her. Jeg er af den Mening, at vi ikke skulle begunstige den ene Landsdel fremfor den anden; men nu at klage over Fordeling af Sjælland, efterat vi nylig have kjøbt alle Jernbaner her, for at Staten kan have Raadighed derover og indrette Sidebaner paa ethvert Sted, hvor der er af Staten anerkjendt Trang dertil, er virkelig at gaa for vidt i sine Klager. (D. Christensen: Vi have ikke kjøbt de Baner paa Sjælland, som ikke kunde betale sig!) Jeg hørte ikke rigtig den Bemærkning om, at de ikke betale sig; hvis der kommer mange Sideanlæg, er det naturligvis ikke sagt, at de betale sig saa godt; det skal ialtfald ikke afholde mig fra at stemme for saadanne Anlæg, idet jeg erkjender, at det er en Feil at forlange, at Jernbaner altid direkte absolut skulde betale sig. Jernbaner gavne jo Landet i mange Henseender, hvad jo er saa bekjendt, at jeg ikke behøver at udvile det her; men jeg vil dog sige, at der er en Ting, som Staten vinder ved Anlægget, hvor det end er, og det er, at idet Produkternes Værdi stiger, stiger ogsaa Eiendommenes Værdi og dermed Folkets Kræfter til at give større Skatter til Staten. Altsaa er der ikke nogensomhelst absolut Feil i at anlægge en Bane, selv om den ikke direkte betaler sig, og derfor kan man godt forsvare at stemme for et saadant Anlæg, selv om det ikke for Diebliffet betaler sig. Samme ærede Medlem sagde, at jeg havde Uret i at sige, at det var Loven, som havde ført disse Folk ind paa Anlægget af denne Bane. Jeg gad vidst, hvorledes de skulde være komne til Anlægget her, hvis ikke Loven havde været der! Det var netop den Anvisning, som laa i Loven, der gjorde det muligt. (Munterhed.) Ja, det er meget morsomt. Det forekommer mig virkelig komisk at paastaa, at det ikke er Loven, som har givet disse Folk Anledning til at anlægge Banen; Andet har jeg ikke sagt, saa jeg veed ikke, hvad den Bemærkning skulde til fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher). Naar samme